

Werkbezoek commissie Hulp Oost Europa 2016

Op zaterdag 24 september stapten Boudewijn, Henk, Piet en Esther in de auto richting vliegveld Eindhoven om daar samen in het vliegtuig te stappen naar Debrecen. Na een voorspoedige reis, zijn we veilig aangekomen in Debrecen. Daar hebben we een stadsbus genomen en daarna de trein naar Nyíregyháza. Daar werden we opgehaald door taxichauffeur Kalman die ons verder zou brengen over de grens van Oekraïne naar het plaatsje Fornos, onze partnergemeente. Het werd een lange donkere rit en bij de grens hebben we ruim een uur gewacht. Strenge gezichten en een hoop gegoochel met briefjes. We waren blij met onze chauffeur uit de Oekraïne, dat heeft ons zeker wachttijd bij de grens gespaard. Rond de klok van 23 uur kwamen we in Fornos aan. Daar werden we hartelijk begroet door dominee Attila en zijn vrouw Anett, vervolgens werden we elk naar een ander gastgezin gebracht om de nacht door te brengen. De volgende dag kwamen we erachter dat we elk bij een ouderling en zijn gezin hadden gelogeed. We mochten de kerkdienst meemaken, waarin een kindje ten doop werd gehouden. Zo heel anders als bij ons. Niet de ouders hielden het kind ten doop maar de peetouders, terwijl de ouders toekeken. Samen met nog 4 andere stellen. Zo stonden er 10 volwassenen rondom de kleine, die samen beloofden voor het kindje te willen zorgen. In de dienst mocht Henk de mensen toespreken. Na de dienst hebben we met elkaar van een heerlijke lunch genoten. Met alle gezinnen waar we verbleven. In de namiddag kregen we een kleine tour door de omgeving. In de loop van de avond hebben we samen met de dominee nog een uitgebreid gesprek gehad, waarbij onze partnerband en onze hulp aan de gemeente besproken werd. Fornos is een dorp met Hongaarse inwoners. Een bevolkingsgroep die in de Oekraïne flink gediscrimineerd wordt en weinig tot geen geld ontvangt van de overheid. De wegen zijn in zeer slechte staat. Veel jongeren en mannen trekken naar het 'rijke westen' om daar werk te zoeken. De meesten komen niet meer terug of komen terug zonder geld omdat het verdiende geld in het westen verkwist wordt aan drank en andere zaken. Heel verdrietig. Ook nu de onrusten groot zijn in het land, worden steeds meer mannen geronseld voor het leger en weigeren is er niet bij.

Maandagmorgen ging onze reis verder. Opnieuw in de auto. Eerst passeren we de Oekraïense-Hongaarse grens en daarna worden we afgezet bij de Hongaarse-Roemeense grens. Hier worden we opgehaald door dominee Istvan Visky uit Osorhei, bij zijn gezin mogen we de komende dagen logeren wanneer we onze partnergemeenten in Roemenië hopen te bezoeken.

Dinsdag vertrekken we naar Alesd. Hier staat predikant István Denés. Hij laat ons de kerk in Alesd zien en daarna gaan we een bezoek brengen aan het weeshuis waar zijn vrouw Eva directrice is. De meeste kinderen die hier wonen zijn vaak geen wees, maar de situatie thuis is zo slecht dat ze niet thuis kunnen wonen en hier opgevangen kunnen worden. Nadat we het weeshuis hebben bezocht en uitgebreid met elkaar gesproken hebben, gaan we naar Padurea Neagra, dit is onze partnergemeente. Dominee István Denés is hier parttime predikant samen met een assistent. Omdat deze gemeente niet draagkrachtig genoeg is om zelf een predikant te onderhouden, hebben ze in Roemenië voor deze tussenoplossing gekozen. De ouderlingen (vijf oudere dames) van de gemeente Padurea Neagra waren erg blij ons te zien. Ze waren bang dat we ze vergeten waren omdat hun predikant in de winter is vertrokken. Onze financiële hulp was meer dan welkom. Van de 350 leden leven er ongeveer 140 leden onder de armoede grens.

Op woensdag gingen we gescheiden op stap. Henk, Boudewijn en Piet gingen op bezoek bij dominee Bela in Popesti.

Esther ging naar Julia Home in Oradea, waar ze op stap ging met een vrijwilliger die ouderen ging bezoeken. Ze bezocht er een echtpaar op leeftijd, de man kon niet meer uit bed komen en de vrouw had reuma. Het portiek was grijs en smerig, de flat oud en de meubeltjes in zeer slechte staat. Toch werd en we gastvrij ontvangen en waren ze blij met ons bezoek. In dit gezin werd er geholpen in het huishouden, medicijnen geven en wassen/douchen. Ook werd het bed weer even uitgeklopt. Voorzieningen om het beddengoed even te wassen, waren er niet. De kleding die gedragen werd, was kapot en versleten. Daarna naar een weduwe. Ze woonde in een 2-kamerwoning en af en toe woonde er familie bij-in (neef met 4 kinderen en vrouw). De slaap/woonkamer was niet groter dan 3x3 meter. Een stille, maar opgeruimde dame troffen we aan. Blij met ons bezoek. Samen hebben we bijbel gelezen en gebeden. Verder nog gepraat met behulp van google translate. Daarna door naar school om de kinderen van de naschoolse opvang op te halen. Dit zijn er vandaag negen. Lopend van school naar Julia Home dat is 3 kilometer en dat wordt 's-morgens en 's-middags gelopen. Aangekomen in Julia Home krijgen de kinderen een warme maaltijd aangeboden en na de maaltijd direct aan het huiswerk totdat ze worden opgehaald door hun ouders. Voor Esther alweer tijd om terug te gaan naar het logeeradres in Osorhei omdat zij die dag terug moest reizen naar Nederland.

De mannen kwamen 's avond laat weer thuis na een lange reis; 's-Morgens een kerkbezoek bij dominee Bela en na de lunch bij een ouderling. 's-Middags naar Poklostelek, waar Bela's vrouw Enikö predikant is. Hier zijn ze bezig met een kerkrestauratie en hebben ze de kledingverkoop in de kerkruimte. De nodige zaken zijn weer doorgesproken en diverse mensen hebben ze ontmoet.

Op donderdag werd er een bezoek gebracht aan het dorpje Paleu en met de mensen van Julia Home en het CE house (Christian Endeavour) gesproken.

Op vrijdag arriveerde ons kledingtransport in Osorhei. Samen hebben we de dozen uitgeladen, direct al werden diverse dozen verder uitgepakt en uitgedeeld of naar de charitatieve winkel gebracht van Julia Home. Die middag hebben we het oude centrum (restauratieplan) van Oradea bezocht. De dag werd afgesloten met een bezoek aan een natuurgebied en een afsluitende maaltijd met ons volledige gastgezin. Waar wij ons echt thuis hebben gevoeld. Waar we vele goede geestelijke gesprekken met elkaar mochten voeren.

Zaterdag 1 oktober, eerst 's -morgens nog de kleding verkoop van de kerk bezocht en daarna afscheid nemen, opnieuw in de auto en naar Debrecen airport. Na een goede vlucht kwamen we weer aan in Nederland. Moe van het vele reizen, dankbaar dat alles goed mocht gaan en dankbaar dat we zoveel mensen konden bezoeken en bemoedigen. Bovenal dank aan onze Hemelse Vader die met ons meeinging en ons spaarde en bewaarde.